

Pierre Corneille (1606-1684)

- Jedan od najvećih dramaturga 17. st. (uz Racinea i Molièrea); kazališni rad mu traje 45 godina, u 4 razvojne cjeline
- Težnja prema individualnosti i afirmaciji, prikazivanju slobodnih ličnosti; borba protiv apsolutizma se kod njega pretvara u optimističku viziju o čovjekovim mogućnostima; cilj drame je užitak gledatelja i njegovo divljenje; svjestan relativne vrijednosti pravila
- Nova rješenja u pogledu oblika (komedija običaja, intrige, herojska komedija, tragikomedija, tragedija, féeries – maštovita djela, pieces of machine – djela s mašinerijom)
- Kompleksna i bogata radnja, likovi su ili zločinci ili neposni
- 1. etapa komedija i tragikomedije, započela sa Cidom
 - *Mélite, ou les fusts et leares, Clitandre, La veuve, La Galerie du Palais, La Suivante, La Place Royale, L'Illusion comique* – komedije
 - *Le Menteur, La Suite de Menteur* – romantičke komedije (po uzoru na španjolske)
 - *Le Cid* – najveći uspjeh, tragikomedija; po komediji Cidova mladost (Guillen de Castro); prikazuje moralne i ljudske vrijednosti – novo i moderno u Cidu, što napadaju Francuska akademija (polemika *La Querelle du Cid*) i Scudéry (*Observations sur le Cid*)
- 2. etapa „velikih tragedija“ – *Horace* (začetak klasicističke tragedije; junak izaziva samilost mješavinom veličine i slabosti), *Cinna* (prva politička tragedija), *Polyeucte* (nije bilo popularno)
- 3. etapa povijesnih „rimskih tragedija“ – *La Mort de Pompée, Rodogune, Théodore, Héraclius, Nicomède, Pertharite* (neuspjeh, početak krize)
- 4. etapa iz posljednjih godina stvaranja – „veličanje ličnosti“ – *Œdipe, Sertorius, Sophonisbe, Othon, Attila, Tite et Bérénice, Suréna* (zadnja tragedija, prevladava ljubav)
- *Discours* – 3 teksta pod tim nazivom, estetsko-teoretska aktivnost

Jean de Rotrou (1609-1650)

- Barokna i preklasicistička tendencija; najprije pisao komedije i tragikomedije
- *Diane, Amélie, Hercule mourant* – pravilne tragedije
- *Saint Genest* – tragedija, „kazalište u kazalištu“
- *Venceslas, Cosroès* – tragedije
- *Les Ménéchmes, Les Sosies* – adaptacije Plauta, komedije intrige

Thomas Corneille (1625-1709)

- Mlađi brat Pierrea Corneillea, plodniji od njega (po broju djela), no nedovoljno originalan
- *Timocrate* – galantno-romaneskna tragikomedija, najveći uspjeh stoljeća (80 predstava)
- *Laodice, La Mort d'Hannibal* – tragedije
- Pisao i komedije običaja i karaktera, opere, féeries

Philippe Quinault (1635-1688)

- Piše komedije i tragedije, libreta za operu; slavu stječe galantnom tragedijom
- *La Mort de Cyrus, Astrate* – tragedije

Jean Racine (1639-1699)

- Jansenistički odgoj, povezanost s dvorom, strastvena priroda
- Za kazalište piše svega 10 godina; prihvaća klasicistička načela
- *La Thébaïde, Alexandre* – prve tragedije, neuspješne
- *Andromaque* – prvi veliki uspjeh, situacija prisile u očajnom i moralnom svijetu
- *Britannicus* – povijesna tragedija; suprotnost Corneilleovoj povijesnoj tragediji
- *Bérénice, Bajazet, Mithridate, Iphigénie, Phèdre* – tragedije
- Postaje kraljev historiograf i ne piše za kazalište
- *Esther, Athalie* – sakralne tragedije napisane nakon duge šutnje
- *Cantiques spirituelles* – pjesme
- *Les Plaideurs* – jedina komedija (običaja)